

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2019. május 12.

Bálintbokor, Mandabokor

Istentisztelet

(1. dia) „²³Mert én az Úrtól vettem, amit át is adtam nektek, hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárultatott, vette a kenyeret, ²⁴és hálát adva megtörte, és ezt mondotta: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” ²⁵Hasonlóképpen vette a poharat is, miután vacsoráltak, és ezt mondta: „E pohár amaz új szövetség az én vérem által, ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.” **(2. dia)** ²⁶Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret, és isszátok e poharat, az Úr halálát hirdessétek, amíg eljön. ²⁷Azért, aki méltatlanul eszi az Úr kenyerét, vagy issza az Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen.²⁸Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból. ²⁹Mert aki úgy eszik és iszik, hogy nem becsüli meg az Úr testét, ítéletet eszik és iszik önmagának.” I Kor 11,23-29

(3. dia) „²³Amikor tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott eszedbe jut, hogy testvérednek valami panasza van ellened, ²⁴hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb testvéreddel, és akkor térj vissza, és vidd fel ajándékodat! ²⁵Békülj meg ellenfeleddel idejében, amíg együtt vagy vele az úton...” Mt 5,23-25a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Drága Gyülekezet!

(4. dia) Mai istentiszteletünk témája az úrvacsora, mely Jézus Krisztus valóságos teste és vére kenyérben és borban. Alapvetően mindjárt az elején kijelenthetjük, hogy mint szentségről keveset tudunk, mert az úrvacsorára is igaz az a kifejezés, hogy „felettebb nagy titok”, de elegendő ismeretünk lehet a Szentírásból

(5. dia), hogy

- mi célból rendelte el Jézus Krisztus?
- kik számára rendelte?
- hogyan veheti az ember méltóan és hogyan veheti méltatlanul Jézus testét és vérét?

Erre a három kérdésre fogjuk keresni a választ a következőkben, hiszen nekünk nincsen szükségünk arra, hogy megmagyarázzuk a megmagyarázhatatlan, hanem arra az ígéretre van szükségünk, amit és ahogyan Jézus elrendelte, és amit kapunk belőle.

Azt le kell szegezmem, hogy nem dogmatikai oldalról szeretném megközelíteni ezt a témát, hanem olyan gyakorlati oldalról, amely a személyes – és gyülekezeti életet érinti.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

(5/a dia) Elsőként tehát arra keressük a választ, hogy mi célból rendelte Jézus Krisztus? Elfogatásának estéjén arról olvashatunk az evangéliumokban, hogy Jézus és a tanítványai együtt voltak és készültek a kovásztalan kenyerek ünnepére. **(6. dia)** Tudniillik a nagycsütörtöki utolsó vacsora, mint esemény egybe esett a zsidók nagy ünnepével, a pészah ünnepével. A pészah kifejezés jelentése „elkerülés”, ami azt fejezi ki, hogy az Egyiptomból való kivonulás előtt a 10. csapás elkerülte a zsidók házait. Ahhoz, hogy ezt megértsük, hadd idézzem fel a történetet röviden: **(7. dia)** „¹Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak Egyiptom földjén: ²Ez a hónap lesz az első hónapotok. Ez lesz számotokra az első az év hónapjai között. ³Mondjátok meg Izráel egész közösségének: Ennek a hónapnak a tizedikén vegyen magának családonként mindenki egy bárányt, házanként egy-egy bárányt. [...] ⁶Ennek a hónapnak a tizennegyedik napjáig tartsatok magatoknál, azután estefelé vágja le Izráel egész gyülekezeti közössége. [...] ⁸Még ugyanazon az éjszakán egyék meg a húst: tűzön megsütve, kovásztalan kenyérrel; keserű füveket

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

egyenek hozzá. [...] **(8. dia)** ¹¹Így egyétek: legyen a derekatok felővezve, sarutok a lábatokon, bototok a kezetekben, és sietve egyétek: az ÚR páskája ez. ¹²Mert átvonulok ezen az éjszakán Egyiptom földjén, és megölök minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, akár ember, akár állat az. Ítéletet tartok Egyiptom minden istene fölött – én, az ÚR. ¹³De az a vér jel lesz a házaikon, amelyekben vagytok. Ha meglátom a vért, akkor kihagyok benneteket, és nem ér majd a pusztító csapás titeket, amikor megverem Egyiptom földjét. **(9. dia)** ¹⁴Legyen ez emléknapi a számotokra, és ünnepeljétek meg az ÚRnak nemzedékről nemzedékre. Örök rendelkezés az, hogy megünnepeljétek. [...] ¹⁵Hét napig kovásztalan kenyeret egyétek. Még az első napon távolítsátok el a kovászt a házaiból. [...] ¹⁷Tartsátok meg a kovásztalan kenyér ünnepét, mert éppen ezen a napon hoztam ki seregeiteket Egyiptomból. Tartsátok meg tehát ezt a napot nemzedékről nemzedékre, örök rendelkezés sze-

rint. [...] ²⁰Semmiféle kovászosat ne egyetek. Kovásztalan kenyeret egyetek mindenütt, ahol laktok.” II Móz 12,1-3.6.8.11-15.17.20.

(10. dia) A pészah másik elnevezése a kovásztalan kenyér ünnepe, mert az ünnep alatt nem szabad kovászos kenyeret enni – ahogy olvastam a kivonulást megelőző történetből. Már az első napra minden kovászos élelmiszert el kellett távolítani a lakásból, úgynevezett pészahi edényben kellett főzni és enni, a nagyon valóságos zsidóknál erre az ünnepre egész külön konyhát tartanak fenn. Pészahra a rabbinikus szabályozás szinte kórházi sterilizálást ír elő, így a zsidó nők rituális tavaszi nagytakarítást rendeznek.

A kovász nélküli tésztaféleség a pászka (héberül), amely lisztből és vízből készült, gyorsan sütött, kovásztalan ostyaféleség. Ennek az volt a magyarázata, hogy Egyiptomot elhagyva nem volt idő a kenyér megkelesztésére, ezért keletlenül, kovász nélkül viték magukkal a tésztát, amelyet a fejükön a nap szárított meg.

Jézus ezt a hagyományt tiszteletben tartva, erre emlékezve gyűl össze a tanítványaival. **(11. dia)** Hogy a kettő között meglásuk a párhuzamot, az Ószövetségben az Egyiptomból való szabadulásra emlékeztek, az elnyomatásból, a rabságból, a rabszolgaságból. Az egyiptomi szabadulásnak van egy lelki jelentése is. Egyiptom a bűn rabságának a képe és az Újszövetségben Jézus Krisztus erre akar rámutatni. **(11/a dia)** Az újszövetségi értelmezés az, hogy Jézus az, aki a bűnből való szabadulást hirdeti, Ő a Szabadító, aki a bűn szolgaságából, rabságából megszabadít. Ez a párhuzam jelenik meg a kovásztalan kenyerek ünnepén. A másik párhuzam, hogy az ószövetségi történet szerint, **(12. dia)** aki a Bárány vérével bekeni az ajtófélfát, az megmenekül („**Ha meglátom a vért, akkor kihagylak benneteket, és nem ér majd a pusztító csapás titeket**”), az újszövetségi párhuzama pedig az, **(12/a dia)** hogy a Bárány vére tisztít meg és szabadít meg. Jézus, aki a Bárány, és akinek a vére mossa le minden bűnünket, az Ő vére által menekülhetünk meg, „...mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus már feláldoztatott.” I Kor 5,7.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Erről beszél Péter is **(12/b dia)**: „tudva, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből, hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén.” I Pt 1,18. Jézus Krisztus az utolsó vacsorán, nagycsütörtökön erre az Ószövetségi eseményre emlékezik, illetve akarja párhuzamba állítani azt az eseményt a kereszteseményével. Így jobban megérthetjük az utolsó vacsora értelmét, az ünnep(ek) lényegét. Jézus azon az éjszakán „rendelte el” az úrvacsorát, amikor azt mondta: **(13. dia)** „Vegyétek, egyétek...”, „igyatok ebből mindnyájan...”. Ezt erősíti meg Pál apostol a korintusi levélben: „²³Mert én az Úrtól vettem, amit át is adtam nektek, hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárultatott, vette a kenyeret, ²⁴és hálát adva megtörte, és ezt mondotta: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” ²⁵Hasonlóképpen vette a poharat is, miután vacsoráltak, és ezt mondta: „E pohár amaz új szövetség az én

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

vérem által, ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.”.

A következő kérdés **(14. dia)**, hogy kik számára rendelte el Jézus Krisztus az úrvacsorát? Ezt akkor érthetjük meg, ha először megértjük, hogy mi a jelentősége az úrvacsorának. Erre már utaltam az előző részben, hogy a Bárány vére a szabadítást jelképezi, ahogy Pál fogalmaz **(15. dia)**: „**de megmosattatok, megszentelődtek, és meg is igazultatok az Úr Jézus Krisztus nevében és a mi Istenünk Lelke által.**” 1Kor 6,11. Amikor levágták az állatot, akkor az engesztelő áldozat volt az ember vétkéért. Itt is jobban megérthetjük, ha az Ószövetséget és az Újszövetséget állítjuk párhuzamba. Azt olvashatjuk Mózes könyvében: **(16. dia)** „¹¹Mert a test lelke a vérben van, és én az oltárra adtam azt nektek, hogy engesztelést szerezzen értetek. Mert a vér a benne levő lélek által szerez engesztelést.” III Móz 17,11 és erre hivatkozik a Zsidókhoz írott levélben a szerző: **(16/a dia)**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„...vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat.” Zsid 9,11. Jézus Krisztusnak, mint Báránynak kellett feláldoztatni a bűnök bocsánataért. Keresztelő János azt mondta: **(17. dia)** „Íme, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűnét!” Jn 1,29, tehát Krisztus a Bárány, aki engesztelő áldozat a világ bűnéért. Az Ő teste és vére adatott halálra és folyt ki, hogy bocsánata legyen a bűnös embernek. Minden úrvacsora vételnél a feláldoztatott Krisztus-testre és a kifolyt Krisztus-vérre emlékezünk, s valljuk, hogy egyedül ez adhat bűnbocsánatot a bűnös embernek. Kiknek rendelte el? **(18. dia)**

- **Akik érzik és vallják, hogy bűnösök**
- **Akik érzik bűneik súlyát**
- **Akik érzik és vallják, hogy nincsen mentségük**
- **Akik Jézus bűnbocsánatára vannak szorulva**
- **Akik közösségben szeretnének lenni Krisztussal**

Ezért az úrvacsorát vevők számára mindig azt mondjuk, hogy a bűnösöket hívjuk úrvacsorát venni, azokat, akik érzik bűneik sú-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

lyát és szeretnének Jézus Krisztus bocsánatában részesülni és komolyan veszik azokat a kérdéseket, amiket felteszünk az úrvacsoravételnél **(19. dia)**:

- **Vallod-e** magadat bűnösnek, és ezért kárhozatra méltónak?
- **Bánod-e** igazán bűneidet?
- **Megbocsátottál-e** mindazoknak, akik vétkeztek ellened?
- **Igyekezel-e** ezután Isten akarata szerint élni?
- **Hiszed-e**, hogy Isten a krisztusért megbocsát a megtérő bűnösnek?

Az úrvacsoravétel, a Krisztussal való közösség megélése pedig kötelez arra bennünket, hogy az az igyekezet meglegyen az életünkben. Az nem járja, hogy veszünk úrvacsorát, s aztán élünk tovább ugyan úgy, mintha mise történt volna. Nincs változás az életünkben?! Idejövünk úrvacsorát venni, de ugyan úgy folytatjuk életvitelünket, mondván, Jézus úgy is megbocsát. Mire gondolok? Arra, hogy aki parázñaságban, élettársi kapcsolatban él, vagy csalja a feleségét, férjét, ide jön úrvacsorát venni, de tovább folytatja azt az életmódot, vagy tovább lop, csal, hazudik az nem vette

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

komolyan ezeket a kérdéseket, nem vallotta igazán bűnösnek magát, nem bánta igazán a bűneit, nem igyekszik Isten akarata szerint élni, hanem folytatja ugyan úgy, ahogyan korábban, az – ahogy az Ige mondja – **(20. dia)** „²⁷Azért, aki méltatlanul eszi az Úr kenyerét, vagy issza az Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen.²⁸Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból. ²⁹Mert aki úgy eszik és iszik, hogy nem becsüli meg az Úr testét, ítéletet eszik és iszik önmagának.” I Kor 11,27-29. Tehát akinek nincsen változás az életében továbbra sem, az ítéletére veszi Krisztus testét és vérét. Ez nem azt jelenti, hogy kísértések és bukások nélküli embereket várunk az úrvacsorához! Ellenkezőleg, akik valóban bűnösök és bocsánatra szorult emberek! De az úrvacsora vétel nem hatalmazhat fel arra, hogy tovább folytassam bűnös életvitelmet, hanem arra ösztönözzön és bátorítson, hogy változzak az életemben. Ezért az utolsó előtti kérdés nem úgy hangzik, hogy „innen-től Isten akarata szerint élek-e?”, hanem úgy: „igyekezel-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

e?”, azaz meg van-e bennem az igyekezet, hogy a bűnöket elhagyjam, szakítsak azzal/azokkal a bűnökkel, amikkel odajárultam Krisztus elé, amire kértem a bocsánatát és komolyan veszem-e Jézus Krisztus vérét, áldozatát, bocsánatát?! Hogy ezt mennyire komolyan kell venni, azt gondolom, Jézus szavai lehetnek mindannyiunk számára irányadóak **(21. dia)**: „²³Amikor tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott eszedbe jut, hogy testvérednek valami panasza van ellened, ²⁴hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb testvéreddel, és akkor térj vissza, és vidd fel ajándékodat! ²⁵Békülj meg ellenfeleddel idejében, amíg együtt vagy vele az úton...” Mt 5,23-25a. Ez azt jelenti, vegyem nagyon komolyan az úrvacsorát, Krisztus bocsánatát és nem elég a vertikális, azaz az Istennel való megbékélés, hanem menj oda a testvéredhez, bocsáss meg neki, vagy kérj tőle bocsánatot, rendezd az életedet, s akkor vegyél úrvacsorát, akkor menj oda az Úr oltára elé. Békülj meg, rendezd a kapcsolataidat, a házasságodat, a pénzügyeidet, mert e nélkül hiába veszel úrvacsorát, ítéletedre fogod venni. Rendezés nélkül nem lesz bocsánat!

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Befejezésül lépünk az utolsó kérdéshez **(22. dia)** – hogyan veheti az ember méltóan és hogyan veheti méltatlanul Jézus testét és vérét? –, amire keressük a választ!

Azt gondolom, erre nagyon röviden lehet válaszolni! Az veszi méltón Jézus testét és vérét kenyérben és borban, aki méltatlannak érzi magát rá és az veszi méltatlanul, aki méltónak érzi magát. Az nagyon helytelen megközelítés, hogy majd akkor veszek úrvacsorát, ha méltó leszek rá. Sosem lesz egyikünk sem méltó rá, mindannyian méltatlanok vagyunk és ez a lelki állapot – méltatlannak érezni magunkat – tesz méltóvá. Ezt az állapotot előzi meg Istennek az a munkája, amiről Pál apostol ír **(23. dia)**: „¹⁰**Mert az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre,**” II Kor 7,10. Az Isten szerinti megszorodás, bűnbánat, a bűnbocsánatra való vágy teremti meg a méltatlanságomat és tesz méltóvá engem az úrvacsorára. Luther olyan csodálatosan fogalmazza meg ezt a vágyat **(24. dia)**: „*Ügyelj hát arra, hogy hitvedben gyakorold és erősítsd magadat: ha megszorodol, vagy bűneid szorongatnak, úgy járulj a szentséghez, vagy hallgasd a*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

misét, hogy ezt a szentséget, s annak jelentését (tartalmát) szívből kívánjad. Ne kételkedj abban, hogy amire a szentség utal, az számodra valósággá is válik.” (Luther Márton: Bűnbánat, Kereszttség, Úrvacsora).

Egy másik helyen pedig a méltó és a méltatlan részről eképpen fogalmaz **(25. dia)**: „*Ezzel tanít minket arra, hogy ez a szentség erősítése és vigasztalása azoknak, akiket a bűn és a baj megszorít és gyötör, amint Szent Ágoston is mondja: Ez az eledelel éhező lelket keres, és semmitől sem menekül annyira, mint az eltelt, jóllakott lélektől, amely nem érzi annak szükségességét.*” (Luther Márton: Bűnbánat, Kereszttség, Úrvacsora).

Méltatlan az az ember, aki el van telve magától, akinek szíve-lelke „jóllakott”, aki csak megszokásból – mert a szomszédja is feláll és ciki ülve maradni – vesz úrvacsorát, de nem érzi bűneinek súlyát, nincs az Isten által való megszorodás a szívében, nem akar a bűneitől szabadulni, bocsánatot kapni és nem ügyeli meg a Krisztussal való kapcsolatot, közösséget!

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Befejezésül legyen mindannyiunk számára irányadó a konfirmációs káténkban tanult rész **(26. dia)**:

Hogyan vegyük az úrvacsorát?

Higgyük, hogy Jézus Krisztus teste értünk adatott halálra és vére értünk ontatott ki bűneink bocsánatára. (¹⁶**Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.**” Zsid 4,16)

Hogyan készüljünk az úrvacsoravételre?

Az úrvacsoravételre komoly önvizsgálattal és gyónással készüljünk. („²⁸**Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból.**” 1Kor 11,28)

Aki ezt komolyan veszi és ebben a méltatlan állapotban járul Jézus Krisztus elé az úrvacsorában, az lesz méltó rá.

Bízom abban, hogy világos útmutatást kaphattunk az Úrtól, hogy az úrvacsora szentsége mennyire komoly és ez arra kötelez, hogy mi is komolyan vegyük, mert Jézus Krisztus kereszthalálát, bűnbocsánatát és a kínált új életet! Ámen!